

Abideleşmiş Bir Şahsiyet: Hüseyin Avni Bey

Son Bayram

KARAKTERLER

Yarbay Hüseyin Avni Bey

Çavuş İsmail Hakkı

Emir Subayı Fazlı

Askerler (10 Kişi)

Sahne: Sahnenin ön tarafında kum çuvallarından yapılmış tek sıralık bir siper vardır. Siperlerin üç, dört adım gerisine döneme ait birkaç çadır, etrafında sandalyeler olan bir masa, masanın etrafında ve yerlerde oturan, uzanan askerler. Yarbay Hüseyin Avni Bey elindeki kağıdı göğüs cebine sokarak çadırından çıkar. Bütün askerler ayağa kalkar)

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Yiğitler biliyorum hepimizde buruk bir bayram sevinci var. Ama Allah'ın izniyle düşmanı buradan sürüp bir dahaki bayramda ailelerimizin yanında olacağız.

ASKERLER: Amin...

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Biz burada dik durdukça Rabbim bizlere nice bayramlar gösterecek. Moralinizi yüksek tutun. Bayramınız mübarek olsun! Şimdi, herkes istirahate.

ASKERLER: Emredersiniz komutanım.

(Hüseyin Avni Bey ve Çavuş İsmail Hakkı masaya geçerler.)

ÇAVUŞ İSMAİL HAKKI: Komutanım bayramınız mübarek olsun. Cephedeyken bayramda alınacak en güzel hediye sanırım ailenizden gelen mektuptur, siz de en güzel bayram hediyesini aldınız bu sabah.

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Bayramda alabileceğimiz en güzel hediye ailelerimizle, çocuklarımızla birlikte geçirebileceğimiz bir bayramdır.

ÇAVUŞ İSMAİL HAKKI: Elbet Rabbim bize o günleri de nasip edecektir komutanım.

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: İnşallah İsmail, ne zaman ki düşmanı topraklarımızdan kovarız o zaman gönül rahatlığıyla dediğin günleri yaşarız.

(Emir Subayı Fazlı koşarak gelir.)

EMİR SUBAYI FAZLI: Komutanım düşman askerleri harekete geçiyor.

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Sanırım daha da güzel bir hediye bizi bekliyor İsmail, Allah bize bu bayram günü düşmanı topraklarımızdan kovmayı nasip etsin inşallah. (Ayağa kalkar ve askerlere seslenir.) Askerlerim! Mübarek bayram sabahında sizlerin biraz daha dinlenmesini ve rahat etmesini arzu ederdim. Fakat vazife kutsaldır. Düşman birlikleri tekrar harekete geçmiş bulunuyor. Hemen mevzilerimize geçmeli düşmana cevap verecek hazırlığa girişmeliyiz. Bu mübarek bayram gününü Allah bize zaferle taçlandırсын!

ASKERLER: Amin!

(Yarbay Hüseyin Avni Bey ile birlikte hep birlikte siperlere geçerler.)

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Herkes benim emrimi beklesin.

(Askerler siperde Yarbay Hüseyin Avni Beyin emirlerini beklemektedir.)

(Askerler kendi aralarında vedalaşırlar.)

ASKER 1: Belki bu bizim son bayramımızdır. Hakkını helal et kardeşim...

ASKER 2: Bu bayram eğer son bayramımızsa bilesin ki en şanlı bayramımız olacaktır. Şehadete erdiğimiz bir bayram bizim en yüce bayramımız olacaktır. Hakkım varsa helal olsun. Sen de hakkını helal et kardeşim!

ASKER 1: Hakkım helal olsun..

HÜSEYİN AVNİ BEY: Kurma kolu çek! (Tüm kurma kolları çekildikten sonra) Ateş!

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: Söngü tak! (Bütün söngüler takıldıktan sonra) Hücüm!

("Allah Allah!" sesleriyle askerler bir bir ayağa kalkıp ateş etmeye başlarlar. Akerler arasından vurulanlar olur, 5-10 saniyelik çatışma sahnesinden sonra vurulmayıp savaşa devam edenler de Yarbay Hüseyin Avni Bey'in vurulmasıyla siperlere çökerler.)

ÇAVUŞ İSMAİL HAKKI: Kumandanım! Kumandanım!

(Yarbay Hüseyin Avni Bey yaralı halde cebindeki mektubu çıkarır ve Çavuş İsmail Hakkı'ya verir.)

YARBAY HÜSEYİN AVNİ BEY: İsmail bu son yazdığım mektup. (Acı bir tebessüm ile) Aileme ulaştırmaya vaktim olmadı. Bu sana son emrim bunu aileme ulaştır. (Gözleri kapanır)

ÇAVUŞ İSMAİL HAKKI: Yararlıları cephe gerisine, şehitlerimizin zabıtı tutulsun. Bu ne ilk ne de son olacak.

Askerler önce yaralıları ardından ölmüş olanları sahne arkasına, kimini çadırlara kimini çimenlik alana taşımaya başlarlar, bu taşıma işlemi boyunca Çavuş İsmail Hakkı duygulu ve coşkulu bir biçimde mektubu okur. Mektubun son cümlesinde Yarbay Hüseyin Avni Bey'in naaşı çadırına taşınır.)

ÇAVUŞ İSMAİL HAKKI: Refika-i hayatım, Valide-i muhterememin ellerini ayaklarını öperim. Hayır duasını eksik etmesin. Sizin, Fehmi'nin, gözlerinizi öperim. Semine Hanım'a ve beni soranlara selamlar ederim. Hala Hanım'ın ellerini öperim. Mustafa Bey'e ve mahdumlarına selamlar ederim. Beni soruyorsun: Hamdolsun kemâl-i sıhhat ve afiyetteyim.

Hatta bugün, bu mübarek Cuma olmak münasebetiyle şimdi biraz evvel, çadırımın önüne alayımın sancağını diktim. Bir mihrap yaptım. Cephane sandıklarından bir de minber yaptım. Mihraba, bir de ayet yazdırdım. Hâsılı güzel bir cami yapıp bütün alayımızın askeriyle, çimenler üstünde güzel bir namaz kıldık.

Namaz bitti. Çadırıma girdim. Biraz uyudum. Şimdi kalktım. Mektubunuzu verdiler. Çadırımda okudum. Ve şu notu bu çadırın içinde size yazıyorum. Çünkü biz şimdi kasabada değiliz. Çadırdayız. Hâsılı biz şimdi çadırdayız. Bir köy yanında, bizim İştîp'teki Kavaklı gibi ağaçlık, sulak yerler, önümde yeşil yeşil zümrüt gibi tarlalar, çayırlar, her taraf bahar; hava güzel. Hafif bir rüzgâr esiyor. Çadırımın eteklerini, basur (?) kapısını sallıyor. Askerim hep ağaçlar altında, sular başında çamaşır yıkıyor. Birçokları da çamaşırklarını yeşil çimenlere sermişler. Adeta çiçek tarlası gibi görünüyor.

Namaz kılarken dört tane düşman tayyaresi havada dolaştı. Etraftan askerler topla, mitralyözle tüfenkle karşıladılar ve defettiler. Onlar da birkaç bomba attı ama nereye bilmiyorum? Ara sıra düşmanın tayyareleri etrafı dolaşüyor ve nerede kalabalık asker görürse bomba atıyor. Lâkin hamdolsun kimseye bir şey olmuyor. Çünkü gürültüsünü işitiyoruz. Hemen top tüfekte defediyoruz. Belki gazetelerde okuduklarını işitiyorsunuz. Birkaç tanesini düşürdük.

Kâfir düşman denizden bir şey yapamadı. Karaya asker çıkarmaya da cesaret edemedi. Şimdi tayyareyle taciz etmeye başladı. Fakat merak etmeyiniz; bunlar bize eğlence geliyor. (Oyun akışında üfekte atılır ve kaçır; hemen her taraftan top tüfekte atılır ve kaçır.)Hâsılı güzel bir kır âleminde yaşıyoruz. Hasretinizden başka hiçbir düşüncem yoktur. İnşallah Cenab-ı Hak, millet ve devlete hayırlı muzafferiyetler ihsan eder de, yine cümlemiz bir araya gelip mesudane yaşarız.

Çanakkale türküsüyle askerler ayağa kalkarlar ve alandan ayrılırlar.